

AMILYENNEK ISTEN A NŐT MEGALKOTTA

Női csendesnapok – Sugarcreek, Ohio (Amish Country), Carlister Inn, április 11-13.

A csendesnapok egyik résztvevője - Pap Enikő- az alkalom végén riportot készített lapunk számára, melyben megszólaltatta a közelről és távolról érkezett testvérnőket, közreműködőket és szervezőket is. Ennek a riportnak a lényegesen lerövidített változatával számolunk be e ritka alkalomról. A csendesnapokat megszervező Sánta Rózsa válaszaival kezdjük.

Hosszú ideje foglalkoztatott ez a gondolat, sokat imádkoztam ezért, és Isten megengedte, hogy a vágy valóra váljon. Elmondtam lelkipásztornak is, és Pintér testvér örömmel fogadta és támogatta a további munkát.

Előadónak Szommer Hajnalkát kértem meg, aki a Budapesti Baptista Teológián végezte el tanulmányait, s most a Baptista Egyház szerkesztőségénél, a Békehírnöknél korrektorként működik. Az Újpesti Baptista Gyülekezet aktív tagja. Ot régóta ismertük már, bár nem személyesen, hanem az *“Áhítat - bibliai elmélkedések az év minden napjára”* című könyvben megjelent írásaiból.

Az előadás-sorozat címe ez volt: *“Amilyenek Isten a Nőt megalkotta”*. Sokat tanultunk arról, hogy nekünk nőknek miképpen kell megváltoznunk és Isten elvárásai szerint élnünk! Hogyan kell Isten szerinti feleségnek, anyának lenni, ahogy a Bibliában azt meg is találhatjuk a *Derék asszony* példázatában (Péld 31).

A szervezés sok munkával járt, de az Úr adott erőt hozzá, sok örömet és nagyon kedves munkatársakat. Mindannyian sokat dolgoztak és rátermettek voltak a feladat elvégzésére! Szeretném ezúton is megköszönni odaadó munkájukat.

Öröm volt látni, hogy mindenki szívesen hallgatni Isten számunkra küldött üzenetét. Hajnalka sok olyan dolagra mutatott rá, amiben változnunk kell, hogy Istennek tetsző életet élhessünk és ezáltal másokat is boldogabbá tudjunk tenni a környezetünkben! Sokat növekedtünk lelkileg, és e mellett jutott idő egy kis pihenésre-vidámságra is. Az Úr legyen a dicsőség, hogy minden szépen és rendben folyt le. Nagyon hálás vagyok Istennek ezért!

Vendégünk volt még *Újváriné Szabó Anikó* a Budapest József utcai gyülekezet lelkipásztornak a felesége. Anikó az Európai Baptista Nőszövetség tagja, ő is beszámolt munkájáról.

Visszagondolva a szervezés első lépésétől kezdve a konferencia végéig, tudom, hogy Isten nagyon megáldotta munkánkat, igyekezetünket. Hálás vagyok -és szeretnék továbbra is az maradni-, hogy eszköz lehetek a kezében.

Végül, de nem utolsó sorban szeretném megemlíteni gyülekezetünk férfi-

testvéreinek irántunk való kedvességét. Vasárnap délelőtt lett vége a konferenciának és délből szeretettel, finom ebéddel vártak minden testvérnőt az imaházunknál.

Ha lehet egy kívánságom, akkor az lenne, hogy ez a “csendes napok”, ne csak egyszeri alkalom lett volna, hanem minden évben megrendezésre kerülne ezután, felváltva a gyülekezeteink között. (Sánta Rózsa, Cleveland)

Újváriné Szabó Anikóval beszélgetek a női konferencián, ő fog bemutatkozni most néhány szóval.

Budapestről jöttem, a József utcai gyülekezet lelkipásztornéja vagyok. A férjem *Újvári Ferenc* lelkipásztor, az előző szolgálati helyünk Újpest volt. Hajnalkával ott ismerkedtünk meg és kerültünk közelebbi munkatársi kapcsolatba. Az én szolgálatom sokrétű, általában azt teszem, amit minden lelkipásztorné, tehát a gyülekezetben fiatalokkal foglalkozom meg a nőtestvérekkel és aztán mélyebben bekapcsolódtam a női munkába. Főként az európai baptista női munkába vagyok most jobban jelen. Az Európai Baptista Nőbizottságnak vagyok a tagja 2003 óta és most, 2008 májusában lesz egy választó konferenciánk, ahol majd meglátjuk, hogy hogyan folytatódna a szolgálataim ezen a területen.

Mikor jöttetek, meddig maradsz, voltál e valamilyen gyülekezetben?

Nekem ez nem az első alkalom, hogy az Egyesült Államokban vagyok, úgyhogy jó érzéssel készültem. Amikor végül is rendeződtek a körülmények és már egyértelmű lett, hogy itt lehetek, nagyon örültem neki, mert amikor még 93-94-ben egy ösztöndíjjal voltunk Virginia

Richmondban, akkor nem találkoztunk magyar gyülekezetekkel, és így számomra ez első alkalom, hogy magyar gyülekezetekből nőtestvérekkel találkozhatom. Fantasztikusan különös és új élmény volt és nagyon jó volt látni az itteni nőtestvéreket, a lelkesedést, azt a jó hangulatot, ahogyan szolgálnak. Sajnos én nagyon rövid ideig tudok itt lenni, kedden már megyek is vissza, így csak Clevelandbe megyünk be majd délután,

így az ottani gyülekezettel fogunk találkozni. Hajnalka még marad egy rövid ideig.

Köszönöm a beszélgetést. Örülünk, hogy itt vagytok, és hogy jól érzitek magatokat. Üdvözljük az otthoniakat.

Nagyon szépen köszönöm, én is mindenkinek nagyon sok áldást kívánok. Én úgy láttam -ha ezt még hozzá lehet tennem-, hogy reménységgel nézhet a jövőbe a magyar közösség itt az Egyesült Államokban, mert nagyon sok fiatal volt itt, ez számomra nagy meglepetés volt, és nagyon biztató jövőképet mutat előre. Köszönöm szépen.

Szommer Hajnalkával, a csendesnapok meghívott előadójával beszélgetek. Mondj valamit magadról, kijövedeleddről, itteni terveidről.

Nem sokkal ezelőtt egyáltalán nem gondoltam azt, hogy én valaha is itt leszek, ellátogatok Amerikába, részt veszek egy ilyen kedves nőkonferencián – pláne, hogy azon Istennek az üzenetét is tovább adhatom.

Sánta Rózsa szervező el tudná mondani, milyen sokáig alkudoztunk azon, hogy én kijöjjek. Mindig azt mondtam, hogy szerintem nem nekem kellene erre

jönni, mert nem vagyok én erre alkalmas. Sokat imádkoztunk érte. Ő azt mondta, hogy a Jóisten abban erősítette meg őket, hogy jöjjenek.

Azt már sokszor megtapasztaltam, hogy Isten belevisz olyan dolgokba, amiket magamtól nem biztos, hogy vállalnék, aztán Ő meg tudja áldani. Azt

Előadónk: Szommer Hajnalka

gondolom, nem engem áld meg benne, hanem azokat az embereket, akik kérdésekkel és azzal a vággyal jönnek, hogy szeretnének az életükön változtatni.

Amikor indultam, azt mondták a barátaim, hogy biztosan idősök lesznek csak itt és nagyon meglepődtem azon, hogy nagyon sok fiatal jött el. Ennek nagyon örültem, mert ugyan a derék asszonyról beszélgetünk, de én magam sem vagyok asszony. Egyik fontos elvem, hogy azokra a dolgokra, amik az életben várnak ránk, nem abban a pillanatban kell elkezdni készülni, hanem már jó előre. Isten fel tudja készíteni a Ráfigyelőket. A mai társadalomban - Magyarországon mindenképpen, de gondolom, hogy Amerikában is - a legnagyobb tragédia most a családok körül van, és a házasságok azok, amik legnagyobb veszélyben vannak.

Pont ez lehetne az egyik küldetése a keresztyén hívőknek, hogy megmutassák, hogy az Isten jónak teremtette a házasságot. Nálunk most nagyon terjed, hogy nem kell házasságot kötni, hanem csak egy élettársi kapcsolatban lenni; semmit ne ígérjünk meg a másiktól, csak éljünk együtt. De az Isten nem ilyenek teremtette a dolgokat, nem ilyenek képzelte el a családot. Nem is kell csodálkoznunk azon, hogy sokan csalódnak a házasságban, azért mert nem úgy élik meg, mint amilyenek Isten azt elgondolta. Isten úgy tervezte el a dolgokat, hogy boldogok legyünk és ebben benne van mind a két félnek az engedelmissége Isten felé. Biztos vagyok abban, hogy csak akkor lehet boldog családban, boldog házasságban, boldog szülő-gyerek kapcsolatban élni, ha aszerint élünk, ahogyan azt a mindezeket megtervező Jóisten a használati utasításban -vagyis a Bibliában- leírta nekünk. Akkor is, hogyha a környezetünkben, a társadalmunkban, a törvényeinkben már teljesen más divatok, más elvek vannak. Nem azért kell ragaszkodni a Bibliához, mert mi olyan vaskalaposok vagyunk, hanem azért, mert csak akkor lesz boldog a házasság. A Jóisten találta ki ezt az intézményt és éppen azért az Ő tanácsára van szükség egy ilyen kapcsolatban. Erre már előre lehet és kell is készülni.

Most vagy először Amerikában? Volt-e már gyülekezetben?

Nem, nem voltam még gyülekezetben, mert szerdán érkeztünk és pénteken már kezdődött is a konferencia. Az igazság az, hogy annyi izgalom volt bennem az előadásokkal, konferenciával kapcsolatban, hogy még nem tudtam szétnézni se... Ha most véget ér délből a konferencia, akkor utána azért elengedem magam, jobban körbe merek nézni, hogy mi is vesz körül. Mikor a határon átléptünk, akkor az ügyintéző rögtön látta, hogy először vagyok Amerikában. Azzal indított útnak ott a határnál, hogy biztos nagyon fog neked tetszeni, nagyon fogom élvezni.

Meddig maradsz itt közöttünk?

Két hétig és utána vissza kell menni, mert ha van az embernek munkahelye ott helyt kell állni. Ha már az *Evangéliumi Hírnökről* van szó, én a *Békehírnök* szerkesztőségben dolgozom, ami így társalap, és ezért talán vehetem magamnak a bátorságot, hogy akár a főnököm -a felelős szerkesztő *Háló Gyula*- nevében is nagyon sok szeretettel köszöntöm az Evangéliumi Hírnök olvasóit, meg azokat is, akik írják, szerkesztik azt. Tudom, hogy az Evangéliumi Hírnök az Interneten is megy, de mindig van értéke az

olvasott irodalomnak. Itt a konferencián is hallottam sok testvértől, hogy mennyire várják az újságokat és olvassák, mert abból kapnak lelki táplálékot.

Szinn Annát kérdezem a hétvégén szerzett élményeiről.

Az előbb hívtam a férjemet, és mondtam, hogy nagyon boldog lesz, hogy itt jártam, mert megtanultam, hogy milyennek kell a jó feleségnek lenni. Azt mondta, hogy akkor eljöhetek a jövő héten is, hogy el ne felejtsem.

Nagyon sok hasznosat tanultam ez alatt a másfél nap alatt és nagyon örültem annak, hogy olyan kézzel fogható, nem elvont fogalmakról beszélünk. Olyasmiről, amit megtehetek, és hogy azzal végződött, hogy megteszem-e vagy sem? Hazaérve megpróbálom majd kivitelezni, amit itt tanultam.

Dr. Fazekas Erzsébet vagyok, Clevelandből jöttem a két lányommal a női csendes napra. Szorongó szívvel, de most olyan hatalmas élménnyel megyek haza, hogy igazán kár volt töprengeni azon, hogy jöjjenek e, vagy nem. ...

Sokmindent a szívembe zártam. Igazából az öregkori problémákról nem volt szó, de amit úgy leszűrtem az egészből, az az volt, hogy amit a fiatal éveinkben nem tudunk magunkról lefaragni, azt öregkorban már rettenetesen nehéz. Tehát a legcsodálatosabb az, ha ezt valaki fiatal korban elkezd, formálódik a karaktere, a férje karaktere és együtt úgy állnak meg az Úr előtt, hogy el fognak számolni azzal, amit feladatként kaptak a családban és a házasságban. Én nagyon hálás vagyok az Úrnak azért, hogy én nő vagyok, édesanya vagyok, gyermekeim, unokáim vannak és férjem van és sok apró-cseprő dologból mégis egy dolog csúcsosodik ki, hogy a hit örömeiben élhettük le az életünket együtt a család, ebben benne van a férj is a gyermekek is. Egyfelé nézünk, egy célt követünk.

A következő három választ fiataloktól kaptam.

Lakatos Gabriella vagyok. Nekem nagyon tetszett itt a női konferencián lenni,

photos: Fazekas Petra

A clevelandi szervezők: Seidel Andrea, (Szommer Hajnalka), Lakatos Melinda, Papp Klára, Boda Erika, Sánta Rózsa, Veres Ildikó, Tündi és Hanni.

ez az első és sokat tanultam, hogy mikor majd házas leszek, akkor hogy kell viselkedni, meg hogy kell jól élni Isten szerint.

Szabó Erika vagyok, én is nagyon élveztem a találkozót. Az volt a legjobb szerintem, amikor az időbeosztásról beszéltünk, mert tudom, hogy sokszor nem tudom jól beosztani az időmet.

Elekes Tímea vagyok, New York-ból érkeztem. Amerikában most vagyok először női csendes napon. Nagyon jól éreztük magunkat, alapvetően nagyon szervezettek voltatok, és az előadók is nagyon jók voltak.

Te még házasság előtt vagy, de már készülsz férjhez menni. Viszel valamit magaddal, ami segíteni fog?

Nagyon sok hasznos tanácsot kaptam, most nincs is elég idő, hogy mindent felsoroljak belőle, de nagyon jó volt pl., hogy kaptunk program füzetet, és az ember hogyha hazamegy, akkor utána végignézheti ezeket még egyszer és így könnyebb lesz beültetni a mindennapi életbe.

Szerényi Márta a nevem, Kaliforniából vagyok. Örül a szívem és a lelkem, hogy a Jóisten megengedte, hogy eljöhessen erre az alkalomra. Sok áldásban volt részünk, és nagyon jó volt találkozni különösképpen a régi ismerőseikkel Torontóból, Clevelanból és Detroitból is. Örülök annak, hogy ilyen nagy érdeklődés volt a csendes napokkal kapcsolatban. Éreztük a Jóisten jelenlétét, sokat tanultuk... Emlékeztethetjük magunkat, hogy a Jóisten mit vár el tőlünk, úgy mint feleségtől, mint asszonytól és mint az ő gyermekétől és igyekezzünk arra, hogy mindig az ő akaratát keressük és neki akarjunk tetszeni. És ha Őneki tetszünk, akkor a férjünknek is fogunk tetszeni. Lehet, hogy egyszer mi is megszervezzük ezt az alkalmat, hogy ott legyen Kaliforniában. Segítsen ebben minket a Jóisten.

Novák Györgyi vagyok az alhambrai baptista gyülekezetből. Nagyon jól éreztem magam, sok áldásban volt részünk. Tetszetek Hajnalka előadásai, nagyon szépen összeszedte a gondolatokat és úgy érzem, hogy mindnyájan tanulhattunk, valamit hazavihetünk. Ő azt mondta: csak egyvalamit legalább. De én sokkal többet viszek haza. Köszönjük szépen a

clevelandi testvéreknek, különösen akik megszervezték, az Úr áldása legyen rajtuk!

Balla Éva vagyok, szintén Alhamb-rából. Úgy gondolom, mindannyiunk nevében megköszönhetem a férjeknek, hogy ők is vállaltak áldozatot és ügyeltek a kisebb, nagyobb gyermekekre, helytálltak az anyukák helyett, hogy mi itt lehessünk. Sokat tanultunk, keveset aludtunk. Az Úr áldja meg a testvérnőket, akik sokat fáradtak és szolgáltak értünk és nagyon szépen köszönünk mindent.

Szász Noémi vagyok, Bostonból. Most vagyok először egy ilyen észak-amerikai női csendes napon. Nagyon örülök annak, hogy ilyen lehetőség adatott számomra, hogy eljöhessek. Örülök annak, hogy nagyon sok régi ismerőssel találkoztam, különösen a zilahiakkal, akikkel régóta kívántam találkozni.

Megemlítenél néhány dolgot a tanultak közül?

Hasznos tanácsokat kaptunk a családról, férj-feleség kapcsolatáról, a gyereknevelésről. Hogy nagyon fontos az, hogy otthon a gyerekek a családban mit látnak a szülőktől, hogyan viselkedik a férj és feleség egymással, milyen beszédet, hangnemet használnak a gyerekek előtt, milyen kapcsolat van a gyerek és a szülő között. Megbíz-e a gyerek a szülőben feltétel nélkül? Vagy ha látja, hogy a szülők mindig haragosak, gorombák vele, akkor visszahúzódik és életre szóló mély sebet hordoz az életében.

Seidel Andi vagyok Clevelandból, egy a szervezők közül. Amikor a női csendesnapokra készültünk és az ötlet megszületett, akkor arra gondoltunk, hogy ha csak húszan eljőnnének, mennyire nagy áldás lenne számunkra. Isten annyira megáldotta, hogy majdnem kilencvenen voltunk, és nagyon jól sikerült minden. A testvérnők boldogok voltak és sokat növekedtünk lelkileg. Nagyon jó volt az előadás sorozat. Hála legyen az Úrnak és dicsőség neki, hogy minden a tervek szerint ment. Köszönöm a testvérnőknek, hogy eljöttek, sokan anyagi áldozatok árán is.

Köszönöm a válaszokat, s hogy megszolgáltátok velünk gondolataitokat.

Pap Enikő

ANYÁK NAPJÁN

*Nincs szebb a boldog asszony-arcnál,
Míg nézi gyermekét;
S ha rá ragyog a tiszta szempár,
Nem adná kincsekért...
Nincs jobb a hű édesanyánál!
Ha csöndes, halk fohásza felszáll,
Kitáruul akkor fönn az Ég,
S a Menny a Földdel összeér,
Az égi üdv a Földre ér.*

*Ma néktek szól a boldog ének,
Ti, drága, jó anyák!
Minden zengjük áldó Istenünknek
A hála himnuszát!
Szent béke, boldogság kíséren
Titeket itt e földi létben!
Megáldom lábatok nyomát...
Ma néktek nyílik a virág,
Ma rátok gondol a világ*

Gerzsenyi Sándor

TORONTÓ

A torontói gyülekezetben - lelkipásztor híján - gyakran vendég igehirdetők végzik a szolgálatokat, lassan egy éve már. Április 20-án *Herjeczki* testvér és felesége járt ott. Az ottani testvérek sok szeretettel köszöntik a detroitiakat, de szövetségünk minden tagját és köszönik, hogy imádkozunk értük.

A torontói fúvósok szolgálnak.

Dél előtt és délután is megtelt lazán az imaház (50 egynéhányan lehettünk). A testvérek továbbra is buzgón imádkoznak azért, hogy az Úr rendeljen számukra lelkipásztort, s járjon előttük ebben a kérdésben is. A *Bákai István* vezette reggeli imaórán is ez volt az egyik imatárgy.

Dél előtt a vezérfonal szerinti ígét olvasta *Herjeczki* testvér, a tenger lecsendesítése történetét, Márk szerint. Isten igéje mindig aktuális -, Ő teszi azzá azok számára, akik figyelnek szavára. Figyelmes testvérek hallgatták az Úr üzenetét ezen a reggelen.

A tisztelet után közös ebéd következett, amit gyülekezeti óra követett.

Többek között a tábori feladatokat beszélték meg ekkor. Jó volt tapasztalnom újra, hogy a gyülekezet figyel a két választott vezetőjére: *Weisz Péterre* és *Bákai Istvánra*. Testvéreink pedig hűségesen végzik a rájuk háruló, nem kevés feladatot. Imádkozunk a Torontói Gyülekezetért és az ott szolgáló testvérekért!

Alighogy befejeződött a gyülekezeti óra, kezdődött a délutáni istentisztelet.

A tiszteleten az énekkar és a fúvószenekar is szolgált. A fúvósok vasárnap reggelként rendszeresen gyakorolnak az imaházban.

Az ige ezúttal is Márk evangéliumából volt, az, amelyik a tetőn lebecsátott bēna meggyógyításának esetét adja elénk. Éppen emiatt vált különlegessé, hogy ezen a délutánon is közöttünk volt a nagy beteg *Krizmanics Steve* (mert elhozta felesége, Dóra és behozta őt karjaikon emelve néhány testvér). Mi is imádkozunk *Isvánért* - akin az orvosok már úgy látszik, nem tudnak segíteni.

Máté